

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Decem documenta contra easdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

COMMVNIONE.

165

PRÆMISSA sufficienti præparatione confiteri, certòque confidere, omnia peccata esse remissa, à Iesu Christo Domino nostro, etiam ea, quæ occulta fuerunt, vel memoria exciderunt: nec quidquam de hac re dubitare: *Documentum II.*

Aliam præparationem requiri pro confessione annua, aliam pro mēstrua, aliam pro hebdomadaria, aliam deniq; pro biduo: quia pro hac preuisissimum sufficit tempus.

Documentum III.

Neminem esse obligatum ad confitenda peccata venialia, nisi quando dubitat, an sint mortalia, vel venialia. Quoties ergo quis non se sentit grauius peccato mortali, si copiam Confessarij non habet, potest, potest securè sacram communionem accedere.

Documentum IV.

Etsi verò nemo obligetur ad Confessionem peccatorum venialium, tamen, salutare est illa confiteri, tum quia confiteri, tum quia confitendo noua semper obtinetur gratia, tum quia homo facilius vitam suam emendat: deinde, quia multa sunt mortalia, quæ videntur venialia. Pœna quoque venialibus peccatis debita, citius deletur. Hæc

F 5

omnia

omnia S. THOMAS. Habitus denique
confitendi venialia, facit, vt habet
etrus Paludanus, vt ab illis abstineamus.

Documentum V.

In modo confitendi, numerum que
peccatorum, ceterasque circumstantias
exprimendi, sequatur omnino iudiciū
Cōfessarij, qui conscientiam eius benè ha-
bet perspectā. Quando verò se existima-
ret op^o habere cōfessione, ille autē dice-
ret, eū posse cōmunicare, securus acce-
dat, modò conscientiam peccati morta-
lis nō habeat: lucratur enim & id, quod
lucratus esset confitendo, & multò plus,
ob illam obedientiam, sui que victoriā
per fidem quoque, dū cogitat, quicquid
dicitur est à Confessario, sibi dicenti à
Deo. Vnde meli^o in corde sibi dici au-
dieret: *Fides tua te saluum fecit.*

Document. VI.

Sicut homini timorem DEI nō ha-
benti, nihil facilius est, quàm peccare
mortaliter: sic ei qui mavult mori,
quàm mortaliter peccare, admodū dif-
ficile est peccare mortaliter. Qui ergo
talem animum habet, non facile existi-
mare debet, se admisisse peccatum mor-
tale.

Document. VII.

Quando quis cōscientiam suam nō
sentit.

sentit alijs grauam peccatis, quàm venialibus, non tenetur omnia sigillatim confiteri, sed satis est confiteri aliqua: de reliquis verò generalim agnoscere se culpabilem: & sic omnia remittuntur, vt docet Syluester in Summa.

Document. VIII.

Duo maximè solent turbare homines spirituales. Primo cogitationes, secundo detractiones. Quod ad primum attinet, sciendum est, cogitationem prauam non esse peccatum, nisi illi consentiamus. Signum autem, quod ei non consentiamus, est, quādo displicet nobis cogitatio, & nollemus eam habere, ac quādo malumus in animo potius mori, quàm mortaliter peccare. Quod ad secundum, sciendum est, quando quis nulla intentione, per loquacitatem, aut alia de causa, mali aliquid dicit de alio, non committere peccatum mort. sed vel nullum, vel veniale: si inde sequeretur iactura famæ alienæ magna, modò res nō sit publica, vt docet Fumus in Armilla.

Documentum IX.

Quamuis, qui vult proficere in spiritu, sedulò debeat abstinere etiā à peccatis venialibus, vulgata enim Doctorum sententia est: potius permittenda

dum, vt pereat mundus, quàm vnum peccatum veniale committendum: tamen quando illud committit, debet de eo dolere, cum proposito, non amplius committendi, & veniam à Deo postulare, atque ita quiescere. Sunt autē duo peccatorum venialium genera. Alia sunt scienter prudenter commissa, & hæc diligenter fugienda sunt, quia disponunt ad mortale, & magnum damnū animæ adferunt. Alia committuntur ex fragilitate, ignorantia, & inconsideratione: & hæc permittit Deus, vt nos humiliemus, & submissè de nobis sentiamus, alijsque de causis. De his intelliguntur illa verba Scripturæ: *Septies in die cadit iustus, & resurgit.*

Documentum X.

Bonum est, vt qui sapius vna hebdomade confitetur, citò se expediat, tum ne fiat scrupulosus, tum vt Confessario detur tempus illum instituendi, atque etiam, vt detur bonum exemplum circumstantibus, ac alijs expectantibus confitendi locus, qui facile in hæc verba erumpere solent. Quid ille, cum toties confiteatur, tam diu adheret Confessario?

MODVS CONFITENDI, PRO
ijs, qui Sacramenta frequentant.

BONVM